

SUAD MOHAMED

»MAMMA, JAG VILL INTE VARA MUSLIM LÄNGRE«

»Islam utgår från en realistisk attityd
som inte bortser från en enda del av
människans helhet.«

DONALD BOSTRÖM

»Mamma, jag vill inte vara muslim längre«

Den 11 september för sex år sedan satt jag på ett plan på väg till Jordanien. Jag var på väg tillbaka efter ett besök hemma i Sverige för att avsluta mina studier som islamolog på universitet i staden Zarka. Jag såg nyheterna i den jordanska tv-kanalen, trodde varken mina ögon som såg bilderna på de fallande byggnaderna eller orden jag fick höra om händelsen.

Jag minns hur hela jag darrade. Jag var helt chockad och tårarna rann. Jag förstod aldrig i den stunden hur stor katastrofen var, och hur många människor som miste livet utan någon anledning.

För jag tänkte direkt på mina barn hemma i Sverige. Hur kommer det att gå för dem i skolan och ute i samhället? Jag blev rädd och slogs av tanken att det skulle hända mina barn något illa. Min oro riktades först bara mot min egen familj, men så småningom så fick jag veta att faran var mycket större, och att det var för alla muslimer. De flesta hävdade att vi, muslimer, låg bakom dådet.

Det första jag gjorde var att ringa Stockholm och höra hur alla mädde.

Några veckor senare fick jag höra att muslimska kvinnor som åker till USA eller Västeuropa måste ta av sin slöja. Ärligt talat visste jag inte hur jag skulle reagera om de bad mig ta av min slöja. Men gud hjälpte mig att slippa utstå denna prövning.

Men jag slapp inte alla prövningar. När jag kom hem till mina barn fick jag vara med om svåra situationer. En av dem var när min son ifrågasatte mig. Han var elva år när World Trade Center-attackerna genomfördes. Han kom hem efter skolan och hade med sig en hemläxa om Usama bin Ladin. När vi satt för att gå igenom läxan, sa han till mig:

– Mamma!

– Ja.

– Jag tycker inte om Usama bin Ladin mamma, och jag vill inte vara muslim längre.

Jag blev helt tyst. Vad skulle jag svara? Han var arg och besviken och förstod inte riktigt vad som pågick. Det blev många diskussioner om vem som har ansvaret när andra gör fel. Det var inte lätt att hitta något svar som dämpade hans oro för och besvikelse på vår vuxna värld. Men jag förstod hans reaktion och tog den på allvar. Jag kunde bara säga:

– Det ordnar sig lille vän. Du är barn och det är svårt för barn att förstå allt.

För mig kändes det fel att mina barn skulle behöva försvara och förklara islam. Det är inte deras uppgift, utan en uppgift för oss vuxna. Jag ringde hans lärare och berättade om diskussionen som jag och min son haft, och att vi måste agera. Mitt förslag var att min sons klass skulle komma på studiebesök till moskén. Där kunde vi skapa en dialog, och alla kunde fråga det de ville.

Skolan accepterade förslaget och det hela avlöpte bra. Budskapet vi gav till barnen var att muslimer är olika. Att det är en liten minoritet

som tror att religionen ger dem rätt att använda våld. Extremisterna tror att de har Sanningen. Men de har fel.

Tiden efter den 11 september 2001 har varit en tid av stora prövningar för mig och andra muslimer. Men som troende har jag vänt mig till Koranen, källan för min tro.

Koranen säger i sura 29:1–3:

Tror människorna att de efter att ha förklarat vi tror skall lämnas i fred utan få att utstå prövningar? Men vi satte deras föregångare på prov. [Och Guds vägar kommer att förbli desamma]. Gud vet vilka de sanna och uppriktiga är och Han vet vilka som ljuger.

Koranen berättar för oss hur alla profeterna har gått igenom svåra omständigheter, till exempel Moses, Josef, Jesus och profeten Muhammed.

Jag läser ur Koranen sura 33:2:

I Guds sändebud har ni ett gott föredöme för alla som med [bävan och hopp] ser fram mot [mötet med] Gud och den yttersta dagen och som ständigt har Gud för ögonen.

Därför har det varit avgörande för mig att hålla fast vid min tro och be till Gud om att hitta den raka vägen som Gud och profeter älskar. Men prövningar har också gett mig nya perspektiv. De har vidgat min syn på olika frågor som har med människor att göra. Det är en fråga om fred som alla människor längtar efter, därför måste vi muslimer hitta nya banor i vårt tankesätt för att möta den andre, behoven av att etablera en fredskultur blir ett måste.

Profeten Muhammeds liv är fullt av goda exempel på hur han mötte andra människor som hade annan tro eller som inte trodde på Gud

alls. Tillsammans måste vi kämpa mot ömsesidiga fördomar, om vi vill att vår värld ska se bättre ut än vad den gör. Jag vill avsluta med ett citat från Koranen sura 16:90:

Gud befäller att rätt och rättvisa skall råda [människor emellan och befäller dem] att göra gott och att vara givmilda mot de närmaste, och Han förbjuder alla skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft och allt som innebär en kränkning av andras rätt. Han förmanar och varnar er, för att ni skall lägga det på hjärtat.

Det är islam.